

για : Πρόεδρο και Ε.Γ. ΠΑΣΟΚ
κοιν: Τομείς Προγράμματος-Απόδημου

Κώστας Σκανδαλίδης
μέλος Ε.Γ.- βουλευτής

Χαρούλα ΤΑΛΟΥ

ΠΡΟΤΑΣΗ - ΠΛΑΙΣΙΟ
ΣΤΟΧΩΝ, ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Σε όλους τους τόνους και με όλους τους τρόπους επαναλαμβάνουμε συνεχώς ότι η πρώτη και καθοριστική προϋπόθεση για την εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής είναι η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

Το ερώτημα είναι μέσα από ποιά συγκεκριμένη πολιτική μπορεί να επιτευχθεί αυτό γιατί μέχρι τώρα δεν υπάρχει ένα σαφές πλαίσιο στόχων και μέσων που να ανταποκριθεί σ' αυτό το στόχο.

Πριν και πάνω απ' όλα απαιτείται ένα ΕΘΝΙΚΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΣΧΕΔΙΟ προσαρμοσμένο στα νέα ευρωπαϊκά και βαλκανικά δεδομένα σε ό,τι αφορά την κινητοποίηση των πόρων και ουσιαστική ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ σε ό,τι αφορά την κινητοποίηση των ανθρωπίνων δυνάμεων του ελληνισμού. Βασικός μοχλός και στη μιά και στην άλλη περίπτωση η ολόπλευρη αξιοποίηση των ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

Η Ισχυρή Ανταγωνιστική Οικονομία και η Περιφερειακή Συγκρότηση της χώρας είναι οι δύο βασικές συνιστώσες του αναπτυξιακού σχεδίου, με ιδιαίτερο βάρος στις περιοχές του Παραμεθόριου Τόξου.

Και οι δύο επιβάλλονται για λόγους προσαρμογής στο διεθνή ανταγωνισμό και την ευρωπαϊκή ενοποίηση, όχι πιά σαν η προοδευτική θέση και ιδεολογία αλλά σαν όρος εθνικής επιβίωσης.

Πρέπει να αποφασίσουμε επι τέλους τις παραγωγικές ιεραρχήσεις και τους περιφερειακούς στόχους της ανάπτυξης αφήνοντας κατά μέρος τα γενικά πλαίσια μιας αδιέξοδης πολιτικής.

Να αποφασίσουμε:

Να αποφασίσουμε:

- * ποιοί τομείς της οικονομίας αποτελούν τομείς στρατηγικής σημασίας και χρήζουν προνομιακής μεταχείρισης στα πλαίσια της εθνικής στρατηγικής
- * σε ποιούς τομείς της βιομηχανίας μπορούμε να είμαστε ανταγωνιστικοί (καταναλωτικά προϊόντα - μεταποίηση - ενέργεια - ναυπηγοεπισκευαστική - δομικά υλικά κλπ)
- * τί είδους τεχνολογία θέλουμε να αναπτύξουμε ενδογενώς ή να μεταφέρουμε από το εξωτερικό
- * σε ποιές μεγάλες πεδιάδες και σε ποιά είδη θα ρίξουμε το βάρος της αγροτικής ανάπτυξης εν όψει των εξελίξεων της ευρωπαϊκής ενοποίησης στον αγροτικό τομέα
- * πώς θα συνδεθούμε με την παγκόσμια τουριστική αγορά εν όψει της απελευθέρωσης που ήδη δρομολογείται για στροφή στον ποιοτικό τουρισμό
- * τί συγκεκριμένες επενδύσεις απαιτεί η ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας (ναυτιλία - τουρισμός - ορυκτός πλούτος - πολιτιστική παραγωγή - αλιεία - περιβάλλον της ανάπτυξης)

Αυτές οι παραγωγικές ιεραρχήσεις να συνδεθούν με τους περιφερειακούς στόχους και να κατανεμηθούν στις πολιτικές ανάπτυξης της κάθε περιφέρειας με αντίστοιχες χωροθετήσεις ζωνών και περιοχών (Βιομηχανικές Περιοχές - Βιοτεχνικά και Τεχνολογικά Πάρκα - γεωργικές και κτηνοτροφικές ζώνες - κτηματολόγιο)

Το κλειδί της αναπτυξιακής πολιτικής βρίσκεται πάντοτε στις ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ και στη δυνατότητα ανάπτυξης ΝΕΩΝ ΔΥΝΑΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.

Όχι σε εκποίηση εθνικού πλούτου ή αλλαγής ιδιοκτησιακού καθεστώτος στις υπάρχουσες που συνιστά μια απλή εμπορική πράξη εντός των ορίων διαχείρισης της κρίσης και της υπανάπτυξης αλλά νέες εξ υπαρχής επενδύσεις ενταγμένες στο εθνικό σχέδιο.

Το μόνιμο πρόβλημα βρίσκεται στον τρόπο που προσελκύονται οι επενδύσεις και ποιοί τις υλοποιούν.

Για το σκοπό αυτό το ΠΑΣΟΚ πρέπει να συμπεριλάβει στην πολιτική του τις παρακάτω συγκεκριμένες προτάσεις:

1. ΡΙΖΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Είναι αυτονόητη η άμεση κατάργηση του αντι-αναπτυξιακού θεσμικού πλαισίου της Ν.Δ., όπως επίσης και ότι ο 1262 είχε "εκμετρήσει το ζεϊν" του.

Για τους στόχους και τις προτεραιότητες του εθνικού σχεδίου απαιτούνται γενναία κίνητρα που αφορούν:

- ο στην εισροή συναλλάγματος ιδιαίτερα από τους Έλληνες της διασποράς.
- ο στη γεωγραφική κατανομή των επενδύσεων με προτεραιότητα τις ακριτικές και λιγότερο αναπτυγμένες περιοχές
- ο στις επενδύσεις που συνιστούν αναπτυξιακή υποδομή και κοινωνική ανάπτυξη
- ο στις επενδύσεις υψηλής τεχνολογίας στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα
- ο στις εξαγωγικές επιχειρήσεις και τις επενδύσεις που διασφαλίζουν εγχώρια προστιθέμενη αξία και υποκατάσταση εισαγωγών
- ο στις θέσεις απασχόλησης και την πρόσληψη εξειδικευμένου και υψηλής στάθμης δυναμικού.

Το πλαφόν της χρηματοδότησης καθορίζεται σε ετήσια βάση για κάθε Περιφέρεια της χώρας με πλήρη αποκέντρωση των αποφάσεων, των εγκρίσεων και του ελέγχου. Καθορίζεται επίσης νομοθετικά το ύψος του κινούμενου επιτοκίου που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υπερβεί την απόκλιση του 4% από το αρχικό, στην έναρξη λειτουργίας της επένδυσης.

2. ΕΙΔΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Οι συγκεκριμένες επενδύσεις που γίνονται από τον ιδιωτικό και τον κοινωνικό τομέα στα πλαίσια αυτού του σχεδίου, υπόκεινται σε ειδικό φορολογικό καθεστώς μειωμένων συντελεστών.

Η μείωση της φορολογίας γίνεται επί των επενδυομένων παραγωγικά και ελεγχόμενων πόρων και όχι επί των εισοδημάτων ή των κερδών.

2. ΑΠΟΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Η ταχύτητα, η αποτελεσματικότητα και η απρόσκοπτη υλοποίηση των επενδυτικών πρωτοβουλιών στηρίζεται σε Σχέδια Επενδύσεων που συντάσσονται από κοινού ένας αναπτυξιακός τραπεζικός φορέας στον οποίο υπάγονται (η ΕΤΒΑ π.χ) και οι Αναπτυξιακές Εταιρείες κατά περιφέρεια.

Η Αναπτυξιακή Εταιρεία λειτουργεί υπό τον έλεγχο του Περιφερειακού Συμβουλίου, με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια έχει τη μορφή ανώνυμης εταιρείας όπου συμμετέχουν οι παραγωγικές τάξεις και οι κοινωνικοί φορείς, στελεχώνεται με εξειδικευμένα στελέχη και προγραμματιστές - ερευνητές στη βάση των περιφερειακών αναπτυξιακών επιλογών.

Θα είναι "Τράπεζα Ιδεών Επενδύσεων και Εφαρμοσμένων Προγραμμάτων" που ερευνά την αγορά, τεκμηριώνει προτάσεις, προτείνει επενδύσεις, διαπραγματεύεται με την ΕΟΚ, προβάλλει εναλλακτικές λύσεις.

4. ΕΝΙΑΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ-ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ "ΑΘΗΛΩΝ ΠΟΡΩΝ"

Είναι σαφές ότι η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας αλλά και αυτές καθ'αυτές οι διεθνείς εξελίξεις καθιστούν τους λεγόμενους ΑΘΗΛΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ τον κυρίαρχο ίσως συντελεστή της ανάπτυξιακής προσπάθειας.

Πρώτο, γιατί από την ΕΟΚ μέχρι το 1997 θα εισρεύσουν στη χώρα περισσότερα από 4,5 τρισ. δρχ., ενώ η Ελλάδα αγνοεί σημαντικό μέρος ειδικών προγραμμάτων από τα οποία θα μπορούσε να αντλήσει πρόσθετους πόρους.

Δεύτερο, γιατί οι Έλληνες της διασποράς εξακολουθούν να παραμένουν η μεγάλη αναξιοποίητη παραγωγική και επιστημονικό-τεχνολογική δύναμη.

Τρίτο, γιατί τομείς όπως η Ναυτιλία ή ο Τουρισμός αντιμετωπίζονται με την αζεπέραστη λογική της Ελληνικής Διοίκησης, ενός κράτους παρασιτικού και ανελαστικού.

Πρέπει κατά συνέπεια να διαχωριστεί ο μηχανισμός των διακρατικών συμφωνιών, της υλοποίησης των επενδύσεων, και της πολιτικής για την προσέλκυση και τον προσανατολισμό τους.

Γι'αυτό όλες οι υπηρεσίες Απόδημου, Εμπορικής Ναυτιλίας, Τουρισμού μεταφέρονται στον ενιαίο μηχανισμό του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και δημιουργείται ξεχωριστός Φορέας, ένα Ενιαίο Επιτελικό Κέντρο για διεύθυνση, την προσέλκυση και τον προσανατολισμό αξιοποίησης των ΑΘΗΛΩΝ ΠΟΡΩΝ στο σύνολο του.

Ο θεσμός είναι της στάθμης ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ με Υπουργό - Πρεσβευτή των εθνικών συμφερόντων στο εξωτερικό, τόσο προς τα κράτη και τους υπερεθνικούς θεσμούς, όσο και προς επιχειρήσεις, πρόσωπα, εταιρείες.

Στόχος η προσέλκυση επενδύσεων και κεφαλαίων, ο προσανατολισμός τους και η άμεση πολιτική εγγύηση μιας συνεργασίας που δεν περνά από "40 κύματα" αλλά υλοποιείται αμέσως και αποτελεσματικά με την εγγύηση του ίδιου του Πρωθυπουργού.

Η ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ αποτελεί τον δεύτερο και απαραίτητο βραχίονα της κινητοποίησης των ανθρώπινων και υλικών πόρων του ελληνισμού κι αυτό προϋποθέτει **ΜΟΝΙΜΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΔΗΜΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ** στις ακόλουθες κατευθύνσεις:

1. Δημιουργία Μόνιμης Διακομματικής Επιτροπής του Εθνικού Κοινοβουλίου για τον Απόδημο Ελληνισμό για τη χάραξη μίας κοινής εθνικής πολιτικής, την υπεράσπιση της ομοφυχίας και της ενότητας και τη συλλογική και συνολική γνώση και εκτίμηση των προβλημάτων.

2. Μετατόπιση του κέντρου βάρους στη χάραξη και υλοποίηση της πολιτικής στους ελληνικούς πολιτειακούς θεσμούς στο εξωτερικό που σημαίνει ουσιαστική ενίσχυση και αναβάθμιση της παρουσίας τους.

3. Ουσιαστική διεύρυνση των πόρων που υλοποιούν την εθνική πολιτική, με διπλασιασμό κατ'άρχη του κονδυλίου από τον κρατικό προϋπολογισμό, για την εξωτερική πολιτική, την εξεύρεση μόνιμων πόρων από διακρατικές συνεργασίες, την εφαρμογή ειδικών κοινωνικών προγραμμάτων για τη διάδοση του πολιτισμού της παιδείας, της ελληνικής γλώσσας, την αξιοποίηση μόνιμων σχέσεων με τους έλληνες της διασποράς.

4. Διαφανή, αξιοκρατικά και συλλογικά αποδεδειγμένα κριτήρια στην στελέχωση των θέσεων - κλειδιών που ενδιαφέρουν τη χώρα στο εξωτερικό τόσο στο διπλωματικό σώμα, όσο και στις ελληνικές υπηρεσίες. Ιδιαίτερα γαι τις τελευταίες γνωμοδοτικού χαρακτήρα πρόταση σε σχέση με τα κριτήρια αξιολόγησης κάνει η Διακομματική Επιτροπή.

5. Συντονισμός της ομογένειας σε Περιφερειακή βάση και συνεργασία με τους εθνικούς και εθνικοτοπικούς αντίστοιχους φορείς για τα προβλήματα της περιφέρειας και την πολιτική υπεράσπισης των εθνικών δικαιών στο εξωτερικό.

6 Δημιουργία του Παγκόσμιου Κοινοβουλίου Ελληνισμού που θα αποτελέσει ένα σώμα που συνέρχεται κάθε δυό χρόνια και αποτελείται από το εθνικό κοινοβούλιο και από αντιπροσώπους του απόδημου που εκλέγονται αναλογικά κατά χώρα με άμεση και καθολική ψηφοφορία ταυτόχρονα με τις εθνικές εκλογές.

